

Η Φυσική Αγωγή στο δημοτικό σχολείο: η οπτική των γονέων

Ελένη Δελίδου

Εισαγωγή

Ερευνητικά δεδομένα των τελευταίων δεκαετιών τεκμηριώνουν τη μείωση της φυσικής δραστηριότητας των παιδιών στο σχολείο καθώς αυξάνεται η ηλικία τους [(CDC) Centers for Disease Control and Prevention, 1997)]. Δεδομένου ότι οι συμπεριφορές διαμορφώνονται στη μικρή ηλικία και ακολουθούν το άτομο στην ενηλικίωση (CDC, 1997) καθίσταται αναγκαία η διερεύνηση των παραγόντων που διαμορφώνουν και επηρεάζουν τη συμπεριφορά των παιδιών σχολικής ηλικίας στην άσκηση. Οι παράγοντες αυτοί διακρίνονται σύμφωνα με τον Sallis (1995) σε προσωπικούς, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι βιολογικοί και ψυχολογικοί παράγοντες και σε περιβαλλοντικούς, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι κοινωνικοί και οι φυσικοί παράγοντες. Μεταξύ των κοινωνικών παραγόντων (γονείς, φίλοι, συνομήλικοι, δάσκαλοι, προπονητές) σημαντική θέση κατέχει η οικογένεια η οποία αποτελεί το θεμέλιο της κοινωνικοποίησης του παιδιού (Brustad, 1992· Greendorfer, 1992).

Η κοινωνική γνωστική θεωρία (Bandura, 1977) παρέχει τη δυνατότητα κατανόησης της επίδρασης της οικογένειας στη διαδικασία μάθησης των παιδιών, υποστηρίζοντας ότι η μάθηση προκύπτει από την παρατήρηση και τη μίμηση των «σημαντικών άλλων» οι οποίοι λειτουργούν ως πρότυπα. Η αλληλεπίδραση του ατόμου με τους σημαντικούς άλλους οδηγεί τελικά στη διαμόρφωση της κοινωνικής συμπεριφοράς.

Η επιρροή των γονέων στα παιδιά εμφανίζεται με ποικίλες μορφές. Η πιο συνήθης μορφή είναι ο ρόλος προτύπων όπου τα παιδιά αναπαράγουν τις συμπεριφορές των γονέων τους μέσω των παρατηρητικών και μιμητικών διαδικασιών μάθησης. Σημαντικό ρόλο επίσης στην επιρροή των παιδιών κατέχουν οι πεποιθήσεις των γονέων οι οποίες περιλαμβάνουν: τις αντιλήψεις τους για τις ικανότητες των παιδιών σε διάφορες περιοχές επιτεύγματος, τις πεποιθήσεις τους σχετικά με την αξία ή τη σπουδαιότητα των διαφόρων περιοχών επιτεύγματος (ακαδημαϊκή, τέχνη, μουσική, σπορ) και τις προσδοκίες τους ότι τα παιδιά τους μπορούν να κατακτήσουν την επιτυχία σε μια δεδομένη περιοχή (Bois, Sarrazin, Brustad, Trouilloud & Cury, 2005).

Το θεωρητικό μοντέλο «προσδοκία-αξία», το οποίο αναπτύχθηκε για να εξηγήσει την επίδραση της γονικής συμπεριφοράς που παράγει πρότυπα κοινωνικοποίησης στην ακαδημαϊκή απόδοση, φάνηκε εξίσου χρήσιμο σε μελέτες

επικεντρωμένες στον αθλητισμό και τη σωματική δραστηριότητα (Eccles & Harold, 1991). Σύμφωνα με αυτό το μοντέλο, η «κινητοποίηση του εαυτού» ως πτυχή των συναισθηματικών και κοινωνικών δεξιοτήτων, συναρτάται με τη γονική προσδοκία για την επίτευξη στόχων σε μια δεδομένη περιοχή και τη θέση αξίας που προσδίνουν οι γονείς στη συγκεκριμένη επιτυχία του παιδιού. Όταν οι γονείς έχουν ρεαλιστικές προσδοκίες για την επιτυχία των παιδιών τους στον αθλητικό τομέα, αμείβουν τις προσπάθειες και την αφοσίωσή των παιδιών, αξιολογούν θετικά την επιτυχία τους και τα βοηθούν να επικεντρώσουν την προσοχή τους σε αυτές τις επιλογές. Επιπλέον, δημιουργούν ένα συναισθηματικό και μαθησιακό περιβάλλον το οποίο στηρίζει την προσωπική ανάπτυξη και συνεισφέρει στην ικανοποίηση, την απόλαυση, και γενικότερα την ευημερία των παιδιών.

Άλλες επιμέρους μορφές γονικής επιρροής επισημαίνονται από τον Welk (1999) και περιλαμβάνουν τη γονική ενθάρρυνση με λεκτικά ή μη λεκτικά επιχειρήματα, τη γονική συμμετοχή η οποία ενισχύει την πεποίθηση του παιδιού για τη σημαντικότητα της σωματικής δραστηριότητας και τη γονική διευκόλυνση η οποία αφορά στην πρόσβαση στους χώρους δραστηριοτήτων και στην απόκτηση του κατάλληλου εξοπλισμού.

1. Ανασκόπηση ερευνών για τις αντιλήψεις των γονέων που αφορούν στη σωματική δραστηριότητα και τον αθλητισμό στο σχολείο

Σε έρευνα που διεξήγαγε ο Stewart (1994) σε δείγμα 100 γονέων των οποίων τα παιδιά φοιτούσαν στο γυμνάσιο και ήταν αθλητές, ζητήθηκε από τους συμμετέχοντες να κατατάξουν σε σειρά προτεραιότητας τις αξίες που προάγει ο αθλητισμός κατά την προπόνηση καθώς και τις προσδοκίες τους από τον προπονητή. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα οι γονείς ιεράρχησαν τις αξίες ως εξής: δικαιοσύνη και τιμιότητα στην αντιμετώπιση των αθλητών, εκτόνωση στα σπορ, ανάπτυξη του αθλητικού ήθους, αξιοποίηση ικανοτήτων, γνώση δεξιοτήτων, γνώση κανόνων, προστασία, φροντίδα και αποκατάσταση των τραυματισμών, βελτίωση των ευκαιριών για παιχνίδι σε ανώτερο επίπεδο, εμπειρία ως παίκτης, προσκόλληση στη νίκη.

Επιπλέον στοιχεία για τις αντιλήψεις των γονέων για τη σωματική δραστηριότητα και τον αθλητισμό, παρέχει η έρευνα της National Association for Sport and Physical Education (NASPE, 2003) που πραγματοποιήθηκε σε εθνικά αντιπροσωπευτικό δείγμα 1.021 ενηλίκων-γονέων (από 18 ετών και άνω) και 500 εφήβων (12-17 ετών), με σκοπό να ενισχύσει τη βασική γνώση των επαγγελματιών και του ευρύτερου κοινού για τον αθλητισμό και τη σωματική δραστηριότητα, εκτιμώντας ότι η γνώση αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική στο σχολικό πλαίσιο για τη βελτίωση της ακαδημαϊκής απόδοσης, της

κοινωνικής μεταρρύθμισης και την προαγωγή της υγείας. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα η πλειονότητα των γονέων δήλωσε ότι η συμμετοχή στα αθλήματα και τη φυσική δραστηριότητα έχει θετική επίδραση στον αυτοσεβασμό των παιδιών και περιορίζει την εμπλοκή τους σε επιθετικές συμπεριφορές. Διαπιστώθηκε επίσης, ότι οι μεγαλύτεροι σε ηλικία γονείς του δείγματος πιστεύουν ότι η φυσική αγωγή βελτιώνει όλες τις διανοητικές λειτουργίες, άποψη αναφερόμενη από το ήμισυ περίπου των μικρότερων ηλικιακά γονέων. Ως προς το μορφωτικό επίπεδο, οι συμμετέχοντες με πανεπιστημιακές σπουδές σε αντίθεση με αυτούς που είχαν χαμηλότερη μόρφωση, δήλωσαν ότι η φυσική αγωγή προάγει την υγεία των παιδιών και τους δίνει θετική ενέργεια. Ακόμη, διαπιστώθηκε ότι η πλειονότητα των γονέων γνωρίζει σε καλό βαθμό το πρόγραμμα της φυσικής αγωγής του σχολείου και θεωρεί ότι η φυσική αγωγή ενεργοποιεί τους μαθητές σωματικά και γνωστικά, αυξάνει την ικανότητα συγκέντρωσης της προσοχής, τους διδάσκει δεξιότητες κοινωνικής αλληλεπίδρασης και συνεργασίας, μειώνει το άγχος τους, προάγει την υγεία τους και τους προσφέρει ένα ευχάριστο διάλειμμα από την πίεση των άλλων μαθημάτων.

Επίσης σε έρευνα του American Obesity Association (2002) η οποία επικεντρώθηκε στη μελέτη των αντιλήψεων 1025 γονέων (537 γυναικών και 488 ανδρών) για θέματα σχετικά με το βάρος των παιδιών, διαπιστώθηκε ότι οι συμμετέχοντες στην πλειονότητά τους πιστεύουν ότι η φυσική αγωγή δεν πρέπει να καταργηθεί ή να μειωθεί, πρακτική που εφαρμόζεται σε πολλά σχολεία προκειμένου να προωθηθούν άλλα ακαδημαϊκά μαθήματα.

Από τις παραπάνω μελέτες φαίνεται ότι οι αντιλήψεις των γονέων συνηγούνται υπέρ της ζωτικής σημασίας της φυσικής αγωγής, η οποία ως μάθημα του σχολικού αναλυτικού προγράμματος τροφοδοτεί την προσωπική ανάπτυξη με εμπειρίες που βελτιώνουν τις ανθρώπινες ικανότητες, δεξιότητες και αντοχές και παρέχει μακροπρόθεσμα πολλαπλά οφέλη σωματικού, πνευματικού και συναισθηματικού χαρακτήρα.

Παρόλα αυτά, μελέτες σε σχολεία οι οποίες εστιάζονται στην ενημέρωση των γονέων για θέματα σχετικά με τη φυσική αγωγή των παιδιών τους, έρχονται σε αντίθεση με τα γενικά συμπεράσματα των παραπάνω μελετών αναφορικά με τις γενικές εκτιμήσεις των γονέων για τη φυσική αγωγή. Οι έρευνες των Wilkinson & Schneck (2003) και Sheehy (2006), έδειξαν ότι η πλειονότητα των γονέων δεν γνώριζε τους εκπαιδευτικούς-μαθησιακούς στόχους και το περιεχόμενο του συγκεκριμένου μαθήματος και είχε συγκεχυμένες πληροφορίες για αυτό, οι οποίες προέρχονταν αποκλειστικά από τα παιδιά τους. Επιπλέον, από τις δηλώσεις τους φάνηκε ότι δεν συνεργάστηκαν ποτέ με τον εκπαιδευτικό φυσικής αγωγής και μάλιστα πολλοί από αυτούς στήριζαν τις ιδέες και τα πιστεύω τους στις αναμνήσεις και τις προσωπικές εμπειρίες που οι ίδιοι είχαν βιώσει ως μαθητές.

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι να διερευνήσει τις αντιλήψεις των γονέων για τη Φυσική Αγωγή ως μαθήματος του σχολικού προγράμματος και επιπλέον να επισημάνει το βαθμό στον οποίο οι γονείς γνωρίζουν ζητήματα που αφορούν στη Φυσική Αγωγή στην Ελλάδα. Τέλος θα μελετηθεί η επίδραση των δημογραφικών χαρακτηριστικών στις αντιλήψεις των γονέων για την καλύτερη κατανόηση των παραμέτρων που τις επηρεάζουν. Η αξιοποίηση των αποτελεσμάτων θα μπορούσε να συμβάλει στην προώθηση της συνεργασίας μεταξύ εκπαιδευτικών Φυσικής Αγωγής και γονέων για την ενημέρωση και την ευαισθητοποίησή τους σε θέματα που αφορούν στη διδασκαλία του αντίστοιχου μαθήματος και την πολύπλευρη συμβολή του στην ανάπτυξη των παιδιών.

2. Μεθοδολογία

2.1. Συμμετέχοντες

Στην έρευνα συμμετείχαν 135 γονείς μαθητών Δημοτικού Σχολείου αστικής περιοχής του Νομού Έβρου, από τους οποίους οι 25 (19%) ήταν άνδρες και οι 110 (81%) γυναίκες.

Η ηλικία των συμμετεχόντων στην έρευνα, κυμαινόταν, από 20 έως άνω των 50 ετών και κατηγοριοποιήθηκε ως εξής: 20-30 ετών 8 (5,9%), 31-40 ετών 80 (59,3%), 41-50 ετών 45 (33,3%), 51 ετών και άνω 2 (1,5)%. Οι 125 γονείς (92,6%) ήταν έγγαμοι, οι 6 (4,4%) διαζευγμένοι και δήλωσαν μονογονεϊκή οικογένεια 4 γονείς (3%).

Ως προς το μορφωτικό επίπεδο, οι γονείς κατηγοριοποιήθηκαν σε τρεις ομάδες. Στην πρώτη ομάδα συμπεριλήφθηκαν οι απόφοιτοι του Δημοτικού και του τριτάξιου Γυμνασίου 10 (7,5%), στη δεύτερη οι απόφοιτοι Λυκείου 60 (45,1%), και στην τρίτη πτυχιούχοι ανώτερων και ανώτατων σπουδών 63 (47,4%).

Ως προς το επάγγελμα, από τους άνδρες γονείς οι 11, σε ποσοστό (44%) εργάζονταν στο Δημόσιο Τομέα, οι 9 (36%) ασκούσαν δικό τους επάγγελμα και οι 5 (20%) ήταν ιδιωτικοί υπάλληλοι. Από τις γυναίκες, οι 37 (33,6%) δήλωσαν οικιακά, οι 29 (26,4%) ιδιωτικοί υπάλληλοι, οι 30 (27,2) υπάλληλοι στο Δημόσιο Τομέα και οι 14 (12,7%) δήλωσαν ότι ασκούν δικό τους επάγγελμα.

2.2. Ερευνητικό εργαλείο

Για τις ανάγκες της παρούσας έρευνας κατασκευάστηκε ερωτηματολόγιο το οποίο περιλάμβανε συνολικά 53 ερωτήσεις που κατηγοριοποιήθηκαν σε 3 ενότητες. Η πρώτη ενότητα περιείχε ερωτήσεις δημογραφικού τύπου για το φύλο, την ηλικία, το μορφωτικό επίπεδο, την οικογενειακή και επαγγελματική κατάσταση των γονέων. Η δεύτερη ενότητα περιείχε 3 ερωτήσεις που αφορούσαν

στη σχέση των συμμετεχόντων με τον αθλητισμό όπως για παράδειγμα «Εσείς προσωπικά τι σχέση έχετε με τον αθλητισμό;». Τέλος η τρίτη ενότητα του ερωτηματολογίου συγκροτούνταν από δύο υποομάδες ερωτήσεων. Η πρώτη υποομάδα περιείχε ερωτήσεις που αφορούσαν στον τρόπο φροντίδας και τις καθημερινές συνήθειες των γονέων προς τα παιδιά τους ως μαθητές, όπως για παράδειγμα «Γνωρίζετε το πρόγραμμα μαθημάτων της επόμενης μέρας του παιδιού σας;» και η δεύτερη υποομάδα παρείχε ερωτήσεις εστιασμένες στις προσωπικές αντιλήψεις των γονέων για το μάθημα της Φυσικής Αγωγής στο Δημοτικό Σχολείο όπως για παράδειγμα: «Ποιες αξίες πιστεύετε ότι πρέπει να καλλιεργεί η Φυσική Αγωγή στο σχολείο». Όλες οι ερωτήσεις του ερωτηματολογίου ήταν κλειστού τύπου στις οποίες οι συμμετέχοντες έπρεπε να απαντήσουν με «Ναι ή Όχι» ή να επιλέξουν την απάντηση που ήταν πιο κοντά στις πεποιθήσεις τους.

2.3. Διαδικασία

Το ερωτηματολόγιο διανεμήθηκε στους γονείς μέσω των μαθητών του σχολείου, εσώκλειστο σε φάκελο που περιείχε επιπλέον και συνοδευτική επιστολή στην οποία αναγράφονταν ο σκοπός της έρευνας και άλλες οδηγίες για τον τρόπο συμπλήρωσής του. Ζητήθηκε από τους γονείς να το συμπληρώσουν και να το επιστρέψουν, μέσα σε 5 ημέρες, στον ίδιο φάκελο, χωρίς να αναγράφεται κανένα στοιχείο που να δηλώνει την ταυτότητα αυτού που απάντησε, ώστε να διασφαλιστεί η ανωνυμία του.

3. Αποτελέσματα

Από την επεξεργασία των δεδομένων προέκυψε ότι από τους συμμετέχοντες γονείς οι 56 (16 άνδρες και 40 γυναίκες) δηλαδή το 42% των γονέων των μαθητών αυτού του σχολείου υπήρξαν οι ίδιοι αθλητές. Έτσι η «προηγούμενη αθλητική εμπειρία» χρησιμοποιήθηκε ως ένας επιπλέον, εκτός των δημογραφικών χαρακτηριστικών, παράγοντας επίδρασης των αντιλήψεων των γονέων.

Στη συνέχεια παρουσιάζονται αναλυτικά τα αποτελέσματα της μελέτης και συγκεκριμένα, οι περιγραφικοί δείκτες (συχνότητες και ποσοστά) απαντήσεων των συμμετεχόντων σε καθεμία από τις ερωτήσεις του ερωτηματολογίου.

3.1. Χρησιμότητα της Φ.Α. στο σχολικό πρόγραμμα

Για να διαπιστωθούν οι αντιλήψεις των συμμετεχόντων ως προς τη χρησιμότητα της Φυσικής Αγωγής στο σχολείο, οι γονείς κλήθηκαν να δηλώσουν τους λόγους για τους οποίους η Φυσική Αγωγή συμπεριλαμβάνεται στο σχολικό πρόγραμμα. Τα σχετικά ευρήματα εμφανίζονται στον Πίνακα 1.

Από τον Πίνακα 1 γίνεται φανερό ότι οι γονείς που συμμετείχαν στην έρευνα εκτιμούν ότι ο λόγος για τον οποίο η Φυσική Αγωγή ενσωματώθηκε

Πίνακας 1.

Οι αντιλήψεις των γονέων συνολικά για τους λόγους εισαγωγής της Φυσικής Αγωγής στο σχολικό πρόγραμμα.

Λόγοι εισαγωγής της Φ.Α. στο σχολικό πρόγραμμα	Σύνολο γονέων (N=135)	
	f	(%)
1. Για να καλλιεργήσει αξίες στα παιδιά	89	(65,9)
2. Για λόγους υγείας	50	(37,0)
3. Για να μυήσει τα παιδιά σε ένα υγιεινό τρόπο ζωής	26	(19,3)
4. Για να ξεκουράζονται τα παιδιά από τα μαθήματα	14	(10,4)
5. Για αδυνάτισμα	2	(1,5)

στο σχολικό πρόγραμμα, αφορά κυρίως στην καλλιέργεια αξιών (65,9%) ενώ ένα σημαντικό ποσοστό (37%) δήλωσε τους λόγους υγείας. Ακολουθούν η μύηση σε έναν υγιεινό τρόπο ζωής (19,3%), η ξεκούραση από τα μαθήματα (10,4%) και τελευταίος λόγος στην κατάταξη είναι η αντιμετώπιση του περιττού βάρους (1,5%).

Ως προς την αναγκαιότητα της ύπαρξης της Φυσικής Αγωγής στο σχολικό πρόγραμμα, η πλειονότητα των γονέων 117 (86,7%) δεν επιθυμεί να καταργηθεί το μάθημα της Φυσικής Αγωγής ούτε να ελαττωθεί 112 (83%). Αντίθετα, 108 από τους συμμετέχοντες γονείς, (80%), δήλωσαν ότι θα πρέπει η Φυσική Αγωγή να καταλαμβάνει μεγαλύτερο μέρος του διδακτικού ωραρίου στο σχολικό πρόγραμμα.

3.2. Καλλιέργεια αξιών μέσω της Φυσικής Αγωγής

Σε συγκεκριμένη ερώτηση που τέθηκε στους γονείς για το αν η Φυσική Αγωγή καλλιεργεί αξίες οι οποίες είναι χρήσιμες και σε άλλες πτυχές της ζωής τους, όλοι σχεδόν οι γονείς 130 (96,3%) απάντησαν θετικά. Σε επόμενη ερώτηση για το ποιες αξίες θεωρούν οι γονείς σημαντικές ότι πρέπει να διδαχτούν τα παιδιά τους, οι απαντήσεις τους παρουσιάζονται ιεραρχημένες, από την αξία που επιλέχθηκε περισσότερο προς την ελάχιστη, στον Πίνακα 2.

Από τον Πίνακα 2, φαίνεται ότι οι γονείς προτάσσουν τη «συνεργασία», ως αξία σημαντική που πρέπει να διδαχτούν τα παιδιά τους (άνδρες: 84%, γυναίκες: 93%, γονείς πρώην αθλητές: 89% και γονείς μη αθλητές: 94%), ενώ δεύτερη επιλογή τους αποτελεί «ο σεβασμός του άλλου» με ίδιο ποσοστό στις γυναίκες, στους γονείς πρώην αθλητές και μη αθλητές (άνδρες: 64%, γυναίκες: 70%, γονείς πρώην αθλητές: 70% και γονείς μη αθλητές: 70%). Την τρίτη θέση στις προτιμήσεις των γονέων κατέχει «το δίκαιο παιχνίδι» (άνδρες: 48%, γυναίκες: 54%, γονείς πρώην αθλητές: 52% και γονείς μη αθλητές: 53%), το οποίο υποστηρίζεται λίγο περισσότερο από τις γυναίκες και τους γονείς που δεν έχουν προσωπική αθλητική εμπειρία. Ακολουθεί ως τέταρτη κατά σειρά αξία «ο ανταγωνισμός» (άνδρες: 48%, γυναίκες: 37%, γονείς πρώην αθλητές:

Πίνακας 2.

Οι αντιλήψεις των γονέων ανά φύλο και αθλητική εμπειρία για τις αξίες που πρέπει να καλλιεργεί η Φυσική Αγωγή

Αξίες που πρέπει να καλλιεργεί η Φυσική Αγωγή	Ανδρες (n=25)		Γυναίκες (n=110)		Γονείς πρώην αθλητές (n=56)		Γονείς μη αθλητές (n=78)	
	f	(%)	f	(%)	f	(%)	f	(%)
1. Συνεργασία	21	(84)	102	(93)	50	(89)	72	(94)
2. Ο σεβασμός του άλλου	16	(64)	77	(70)	39	(70)	54	(70)
3. Δίκαιο παιχνίδι	12	(48)	59	(54)	29	(52)	41	(53)
4. Ανταγωνισμός	12	(48)	41	(37)	22	(39)	30	(39)
5. Τιμιότητα	9	(36)	38	(35)	20	(36)	27	(35)
6. Αναγνώριση του καλού παιχνιδιού	8	(32)	39	(35)	19	(34)	28	(36)
7. Αθλητικό ήθος	4	(16)	17	(15)	10	(18)	11	(14)

39% και γονείς μη αθλητές: 39%) ο οποίος προτιμάται πολύ περισσότερο από τους άνδρες παρά τις γυναίκες, ενώ εμφανίζεται με ίδιο ποσοστό στους πρώην αθλητές γονείς και μη αθλητές. Κλιμακώνοντας την ιεράρχηση των αξιών σύμφωνα με τις δηλώσεις των συμμετεχόντων, ακολουθούν πέμπτη κατά σειρά η τιμιότητα (άνδρες: 36%, γυναίκες: 35%, γονείς πρώην αθλητές: 36% και γονείς μη αθλητές: 35%) και έκτη η αναγνώριση του καλού παιχνιδιού (άνδρες: 32%, γυναίκες: 35%, γονείς πρώην αθλητές: 34% και γονείς μη αθλητές: 36%). Τελευταία στις προτιμήσεις των γονέων τοποθετείται το αθλητικό ήθος (άνδρες: 16%, γυναίκες: 15%, γονείς πρώην αθλητές: 18% και γονείς μη αθλητές: 14%) η οποία όπως φαίνεται από τον Πίνακα 3, υποστηρίζεται περισσότερο από τους γονείς με προηγούμενη αθλητική εμπειρία.

3.3. Χαρακτηριστικά της προσωπικότητας που πρέπει να ενισχύονται με τη Φυσική Αγωγή

Στον Πίνακα 3 παρουσιάζονται τα χαρακτηριστικά τα οποία, σύμφωνα με τις απαντήσεις των συμμετεχόντων, πρέπει να ενισχύονται με τη Φυσική Αγωγή γιατί βοηθούν την ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών.

Από τον Πίνακα 3 προκύπτει ότι η αυτοπειθαρχία προκρίνεται από τους γονείς ως χαρακτηριστικό το οποίο πρέπει να ενισχύεται με τη Φυσική Αγωγή και υποστηρίζεται περισσότερο από τους άνδρες και τους γονείς που έχουν βιώσει αθλητικές εμπειρίες (άνδρες: 72%, γυναίκες: 66,4%, γονείς πρώην αθλητές: 69,6% και γονείς μη αθλητές: 65,4%). Ως δεύτερο χαρακτηριστικό επιλέγεται από τους γονείς η αυτοπεποίθηση (άνδρες: 72%, γυναίκες: 65,5%, γονείς πρώην αθλητές 66,1% και γονείς μη αθλητές: 66,7%) όπου διαπιστώνεται και πάλι μια υπεροχή των ανδρών έναντι των γυναικών ενώ ως προς τον

Πίνακας 3.

Οι αντιλήψεις των γονέων ανά φύλο και αθλητική εμπειρία για τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας που πρέπει να ενισχύονται με τη Φυσική Αγωγή

Χαρακτηριστικά που πρέπει να ενισχύονται με τη Φυσική Αγωγή	Άνδρες (n=25)		Γυναίκες (n=110)		Γονείς πρώην αθλητές (n=56)		Γονείς μη αθλητές (n=78)	
	f	(%)	f	(%)	f	(%)	f	(%)
1. Αυτοπειθαρχία	18	(72)	73	(66,4)	39	(69,6)	51	(65,4)
2. Αυτοπεποίθηση	18	(72)	72	(65,5)	37	(66,1)	52	(66,7)
3. Θετική στάση για τη ζωή	14	(56)	59	(53,6)	31	(55,4)	42	(53,8)
4. Αυτοσεβασμός	10	(40)	49	(44,5)	28	(50,0)	30	(38,5)
5. Αυτογνωσία	9	(36)	45	(40,9)	22	(39,3)	32	(41,0)

παράγοντα προηγούμενη αθλητική εμπειρία τα ποσοστά των συμμετεχόντων παρουσιάζονται περίπου ίδια. Τρίτη στην κατάταξη των χαρακτηριστικών που πρέπει να ενισχύονται με τη Φυσική Αγωγή εμφανίζεται η «θετική στάση για ζωή» (άνδρες: 56%, γυναίκες: 53,6%, γονείς πρώην αθλητές 55,4% και γονείς μη αθλητές: 53,8%) για την οποία υπερτερούν σε ποσοστά οι άνδρες και οι γονείς με προηγούμενη αθλητική εμπειρία. Ακολουθεί στην τέταρτη θέση ο αυτοσεβασμός (άνδρες: 40%, γυναίκες: 44,5%, γονείς πρώην αθλητές 50,0% και γονείς μη αθλητές: 38,5%) σαν χαρακτηριστικό που πρέπει να ενισχύεται με τη Φυσική Αγωγή, στον οποίο εμφανίζεται μια αντιστροφή ως προς το φύλο αφού τα ποσοστά των προτιμήσεων των γυναικών υπερτερούν τα αντίστοιχα των ανδρών. Σε ό,τι αφορά στον παράγοντα προηγούμενη αθλητική εμπειρία, προηγούνται τα ποσοστά των γονέων που συμμετείχαν ενεργά σε αθλητικές δραστηριότητες της εποχής τους. Τελευταία στην κατάταξη τοποθετείται η αυτογνωσία (άνδρες: 36%, γυναίκες: 40,9%, γονείς πρώην αθλητές 39,3% και γονείς μη αθλητές: 41%), για την οποία μελετώντας τον παραπάνω πίνακα, διαπιστώνεται ότι υποστηρίζεται περισσότερο από τις γυναίκες και από τους γονείς χωρίς προσωπικές αθλητικές εμπειρίες.

3.4. Γνώση των γονέων για τους στόχους και το περιεχόμενο της Φυσικής Αγωγής – Πηγές πληροφόρησης

Από την επεξεργασία των δεδομένων προέκυψε ότι οι συμμετέχοντες εμφανίζονται ενημερωμένοι σε θέματα της Φυσικής Αγωγής αφού σύμφωνα με τις δηλώσεις τους το 83,7% (113 γονείς), υποστηρίζει ότι γνωρίζει τους στόχους του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής ενώ το 69,6% (94 γονείς) δηλώνει ότι γνωρίζει επιπλέον και το περιεχόμενο των μαθημάτων. Ως προς τις πηγές πληροφόρησης που έχουν οι γονείς για το περιεχόμενο της Φυσικής Αγωγής, η πλειονότητα των γονέων (76,9%) δήλωσε ότι η κύρια πηγή πληροφόρησης

είναι το ίδιο το παιδί. Ποσοστό 12,3% των συμμετεχόντων δήλωσε ότι γνωρίζει το περιεχόμενο της Φυσικής Αγωγής από τις δικές του εμπειρίες (όταν οι ίδιοι οι συμμετέχοντες φοιτούσαν ως μαθητές) και μόνο το 6,9% δήλωσε ότι πληροφορείται για το περιεχόμενο της Φυσικής Αγωγής από τον αντίστοιχο εκπαιδευτικό. Επιπλέον, πέντε γονείς (3,8%), δήλωσαν ότι δε γνωρίζουν το περιεχόμενο της Φυσικής Αγωγής αλλά το υποθέτουν γιατί είναι απλό και δε χρειάζεται περισσότερες διευκρινίσεις. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι σε επόμενη ερώτηση προς τους γονείς για το αν συζητάνε με το παιδί τους το περιεχόμενο του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής, στην πλειονότητά τους (94,8% - 128 γονείς) απάντησαν θετικά. Ενδιαφέρον δε, παρουσιάζει το εύρημα ότι σχεδόν οι μισοί γονείς 49,6% (67 γονείς) απάντησαν ότι τη συζήτηση για το μάθημα της Φυσικής Αγωγής την ξεκινάει πρώτο το παιδί.

3.5. Συνεργασία γονέων με τον εκπαιδευτικό Φυσικής Αγωγής

Στην ερώτηση για το αν θα επιθυμούσαν οι γονείς να συνεργαστούν με τον εκπαιδευτικό Φυσικής Αγωγής, όπως συνεργάζονται με το δάσκαλο της τάξης, για τη μέγιστη δυνατή βελτίωση των παιδιών τους, οι 100 γονείς (76,9%) απάντησαν θετικά. Αξιοσημείωτο είναι ότι 30 γονείς (23,1%) δεν επιθυμούν καμιά συνεργασία με τον εκπαιδευτικό Φυσικής Αγωγής κα παρόλο που ζητήθηκε, μόνο οι 20 από τους 30 γονείς αιτιολόγησαν την απάντησή τους. Από αυτούς οι 8 γονείς δήλωσαν ότι δεν επιθυμούν συνεργασία επειδή η Φυσική Αγωγή δε βοηθάει στην επαγγελματική αποκατάσταση των παιδιών τους, οι 7 γονείς γιατί θεωρούν ότι η Φυσική Αγωγή δεν είναι μάθημα και τέλος οι 5 γονείς δήλωσαν ότι δεν τους ενδιαφέρει καθόλου η Φυσική Αγωγή και η πρόοδος του παιδιού τους σ' αυτό το μάθημα οπότε δε συντρέχει κανένας λόγος συνεργασίας τους με τον εκπαιδευτικό Φυσικής Αγωγής.

4. Η σχέση των αντιλήψεων των γονέων και των δημογραφικών χαρακτηριστικών τους.

Στη συνέχεια, μελετάται η σχέση των αντιλήψεων των γονέων και των δημογραφικών χαρακτηριστικών τους, όπως φύλο, ηλικία, μορφωτικό επίπεδο, επαγγελματική κατάσταση καθώς και η προηγούμενη αθλητική εμπειρία.

Ως προς το φύλο των γονέων, από την ανάλυση των δεδομένων προέκυψε ότι υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά στις εκτιμήσεις των γονέων για τις πληροφορίες που αποκομίζουν από τον εκπαιδευτικό Φυσικής Αγωγής ($Z = -1.982, p < .05$). Συγκεκριμένα οι γυναίκες φαίνεται να εκτιμούν περισσότερο από τους άντρες ότι ο εκπαιδευτικός Φυσικής Αγωγής μπορεί να δώσει πληροφορίες για τη συμπεριφορά του παιδιού.

Ως προς την ηλικία των συμμετεχόντων και τις αντιλήψεις τους σχετικά με τα χαρακτηριστικά που πρέπει να ενισχύονται με τη Φυσική Αγωγή γιατί βοη-

θούν την ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών, φάνηκε να υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά στον «αυτοσεβασμό» ως χαρακτηριστικού που πρέπει να ενισχύεται με τη Φυσική Αγωγή. Γονείς μεγαλύτεροι των 30 ετών, πιστεύουν πολύ περισσότερο στην ενίσχυση του αυτοσεβασμού στο παιδί από ότι οι γονείς που ηλικιακά κυμαίνονται μεταξύ 20-30 ετών ($\chi^2_{(3)}=8.537$, $p<.05$).

Ως προς το μορφωτικό επίπεδο των γονέων και τις αντιλήψεις τους για τις αξίες που πρέπει να καλλιεργεί η Φυσική Αγωγή, παρουσιάστηκε στατιστικά σημαντική διαφορά στον «ανταγωνισμό». Όσο ανώτερο είναι το επίπεδο μόρφωσης των γονέων τόσο περισσότερο εκτιμάται ο ανταγωνισμός ως αξίας που θα πρέπει να καλλιεργείται με τη Φυσική Αγωγή ($\chi^2_{(2)}=7.831$, $p<.05$).

Ως προς το επάγγελμα των γονέων, και ειδικότερα το επάγγελμα γυναίκας, εντοπίστηκε στατιστικά σημαντική διαφορά στις αντιλήψεις των γονέων για τις αξίες που πρέπει να καλλιεργεί η Φυσική Αγωγή. Διαφοροποιήθηκε η αξία «αναγνώριση του καλού παιχνιδιού» ($\chi^2_{(4)}=9.520$, $p<.05$), όπου οι γυναίκες οι οποίες ασκούν δικό τους επάγγελμα εκτιμούν περισσότερο από τις γυναίκες που απασχολούνται στο δημόσιο τομέα, τον ιδιωτικό τομέα αλλά και το σπίτι, ότι η αναγνώριση του καλού παιχνιδιού ως αξία θα πρέπει να διδάσκεται μέσω της Φυσικής Αγωγής στα παιδιά. Να σημειωθεί ότι «αναγνώριση του καλού παιχνιδιού» σημαίνει την εκτίμηση της ποιότητας, τόσο για τον ίδιο τους τον εαυτό όσο και για τους συμπαίκτες τους και τους αντίπαλους παίκτες, που διεξάγουν τα παιδιά με αντικειμενική κρίση, μετά από ένα παιχνίδι ανεξάρτητα του αποτελέσματος.

Τέλος ως προς τον παράγοντα προηγούμενη αθλητική εμπειρία, φάνηκε ότι διαφοροποιούνται ($Z = -2.488$, $p<.05$) τα ποσοστά των συμμετεχόντων τα οποία αναφέρονται στους λόγους υγείας ως παράγοντα ύπαρξης της ΦΑ στο σχολικό πρόγραμμα. Συγκεκριμένα, γονείς οι οποίοι υπήρξαν αθλητές εκτιμούν σε μικρότερο ποσοστό (25%) από ότι οι γονείς που δεν υπήρξαν ποτέ αθλητές (46,2%) ότι η εισαγωγή της ΦΑ στο σχολικό πρόγραμμα οφείλεται στον παράγοντα βελτίωση της υγείας των μαθητών.

5. Συζήτηση

Στόχος της παρούσας μελέτης ήταν να διερευνήσει τις αντιλήψεις των γονέων για τη Φυσική Αγωγή ως μαθήματος του σχολικού προγράμματος, να επισημάνει το βαθμό στον οποίο γνωρίζουν ζητήματα που αφορούν στη Φυσική Αγωγή και να μελετήσει την επίδραση των δημογραφικών χαρακτηριστικών των γονέων στις αντιλήψεις τους. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι συμμετέχοντες είναι γνώστες της σημαντικής συμβολής της Φυσικής Αγωγής στην ανάπτυξη των παιδιών και διάκινται θετικοί ως προς το συγκεκριμένο μάθημα.

Πιο συγκεκριμένα, η πλειονότητα των γονέων δεν επιθυμεί να καταργηθεί η Φυσική Αγωγή στο σχολείο ή να ελαττωθεί σε όφελος άλλων ακαδημαϊκών μαθημάτων, εύρημα που συμφωνεί με τα αποτελέσματα της έρευνας του American Obesity Association (2002). Η άποψη αυτή είναι κοινή στους γονείς οι οποίοι ανεξάρτητα από το μορφωτικό τους επίπεδο δηλώνουν ότι η Φυσική Αγωγή έχει ενσωματωθεί στο σχολικό πρόγραμμα, κυρίως, για να μυήσει τα παιδιά σε έναν υγιεινό τρόπο ζωής και κατά δεύτερο λόγο, να τους παρέχει ευκαιρίες για ευχαρίστηση, ικανοποιώντας τη μεγαλύτερη και πιο ουσιαστική ψυχολογική ανάγκη τους για παιχνίδι. Φαίνεται, λοιπόν, ότι οι γονείς κατανοούν πως μέσω του παιχνιδιού τα παιδιά αποκτούν γνώσεις, κίνητρα και δεξιότητες αναγκαίες για την κατανόηση του κοινωνικού πλαισίου μέσα στο οποίο ζουν αλλά και για την κοινωνική τους προσαρμογή και συμμετοχή (Κοτσάκωστα κ.α., 2000· Τριλίβα, 2004).

Ως προς το αν το μάθημα της Φυσικής Αγωγής καλλιεργεί αξίες, ικανότητες και δεξιότητες χρήσιμες σε πολλές πτυχές της ενήλικης ζωής των παιδιών, οι γονείς του δείγματος, εκφράστηκαν θετικά. Στον κατάλογο επιλογής αξιών οι συμμετέχοντες προκρίνουν τη συνεργασία, αξία η οποία, σύμφωνα με τους Kovalik και Olsen (2002), συνιστά «όχι μόνο μια γέφυρα στις κοινωνικές ανάγκες των μαθητών αλλά και ένα ζωτικής σημασίας τρόπο ακαδημαϊκής εκμάθησης» καθώς επιτρέπει στους μαθητές να ασκούνται σε ρόλους και διαδικασίες, να διδάσκονται ο ένας από τον άλλο και να διευρύνουν τη βάση των γνώσεών τους. Ακολουθούν το δίκαιο παιχνίδι, ο σεβασμός του άλλου, ο ανταγωνισμός, η τιμιότητα και η αναγνώριση του καλού παιχνιδιού. Τελευταία θέση στις επιλογές των συμμετεχόντων βρέθηκε να έχει το αθλητικό ήθος¹ για το οποίο ο Stewart (1996) σε έρευνά του για τις σύγχρονες προσδοκίες των γονέων ως προς τη συγκεκριμένη αξία επισημαίνει τον κίνδυνο εξάλειψής της από τον αθλητισμό εξαιτίας των στρατηγικών του κέρδους. Στην έρευνά του, ο Stewart (1996) διαπίστωσε επίσης ότι οι γονείς με προηγούμενη αθλητική εμπειρία θεωρούν πολύ σημαντικό το αθλητικό ήθος. Το εύρημα αυτό δεν επιβεβαιώνεται από την παρούσα έρευνα στην οποία βρέθηκε ότι οι γονείς με προηγούμενη αθλητική εμπειρία υπερτερούν μεν σε ποσοστό προτίμησης από τους υπόλοιπους γονείς όμως το αθλητικό ήθος είναι τελευταίο στις προτιμήσεις τους. Μία πιθανή ερμηνεία για τη διαφοροποίηση αυτή θα μπορούσε να είναι η ασάφεια του όρου¹ ή και το γεγονός ότι πολλοί προπονητές στο παρελθόν αλλά και σήμερα ακόμη, υποβαθμίζουν τη διδασκαλία του αθλητικού ήθους στο βωμό της νίκης και του κέρδους.

Ως προς τα χαρακτηριστικά που πρέπει να ενισχύονται με τη Φυσική Αγωγή γιατί βοηθούν την ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών, παρατηρείται μια υπεροχή στα ποσοστά των απαντήσεων των ανδρών σε εξωτερικά χαρακτηριστικά όπως η αυτοπειθαρχία, αυτοπεποίθηση και θετική στάση για ζωή ενώ τα ποσοστά των απαντήσεων των γυναικών παρουσιάζονται αυξημένα σε

εσωτερικά χαρακτηριστικά όπως ο αυτοσεβασμός και η αυτογνωσία. Το εύρημα αυτό ίσως να σχετίζεται με τη διαφορετικότητα ανδρών και γυναικών ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης της ζωής. Οι άνδρες ίσως ενδιαφέρονται περισσότερο για τα χαρακτηριστικά εκείνα που κρίνουν ότι είναι απαραίτητα για να επικρατήσουν επαγγελματικά στην ενηλικίωσή τους ενώ οι γυναίκες δείχνουν μεγαλύτερη ευαισθησία στον εσωτερικό κόσμο του ατόμου.

Ως προς το περιεχόμενο και τους στόχους της Φυσικής Αγωγής, οι περισσότεροι γονείς δηλώνουν ότι συζητούν με το παιδί τους για το περιεχόμενο του μαθήματος εντούτοις φαίνεται ότι η συζήτηση αυτή ξεκινάει με πρωτοβουλία του παιδιού από το οποίο αντλούν όλες τις πληροφορίες για το μάθημα. Παρόμοια ευρήματα προέκυψαν από την έρευνα της Sheehy (2006).

Τέλος, σύμφωνα με τα ευρήματα της παρούσας μελέτης, οι συμμετέχοντες στην πλειονότητά τους δηλώνουν πρόθυμοι να συνεργαστούν με τον εκπαιδευτικό Φυσικής Αγωγής. Το γεγονός αυτό καταδεικνύει ότι ίσως έχουν επίγνωση της αναγκαιότητας και της χρησιμότητας του μαθήματος αυτού. Οι εκπαιδευτικοί Φυσικής Αγωγής θα πρέπει να κινηθούν προς αυτή την κατεύθυνση, προσεγγίζοντας τους γονείς και γνωστοποιώντας τους αφενός τα οφέλη της Φυσικής Αγωγής και αφετέρου τον καθοριστικό ρόλο που κατέχουν ως πρότυπα στη σωματική δραστηριότητα των παιδιών τους. Οι γονείς χρειάζεται να πειστούν για τη σημαντικότητα της Φυσικής Αγωγής ώστε να μπορέσουν να εργαστούν μαζί με τον αντίστοιχο εκπαιδευτικό, με αμοιβαίο σεβασμό, με ανταλλαγή πληροφοριών, σκέψεων και συναισθημάτων με αμεροληψία και ανιδιοτέλεια, και να καθορίσουν τις αξίες που θα διδάχτούν τα παιδιά τους μέσα από δραστηριότητες συνεργατικής και βιωματικής διδασκαλίας. Μια στενή συνεργασία γονέων και εκπαιδευτικών, ενδυναμώνει τη μάθηση και βελτιώνει την επίδοση των παιδιών ιδιαίτερα στο Δημοτικό σχολείο (Δαβάζογλου & Κόκκινος, 2003) και συνάμα «συμβάλλει ουσιαστικά στην προαγωγή της εκπαίδευσης και στην καλύτερη αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών προβλημάτων» (Ευαγγελοπούλου κ.ά., 2000).

Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι η παρούσα έρευνα επιβεβαιώνει την ανάγκη να μελετηθούν συστηματικά οι αντιλήψεις των γονέων για μια σειρά θεμάτων που αφορούν στη Φυσική Αγωγή και την παιδαγωγική της διάσταση. Τα ευρήματα που θα προκύψουν από παρόμοιες έρευνες σε αντιπροσωπευτικά δείγματα με τη χρήση έγκυρων και αξιόπιστων εργαλείων θα αναδείξουν καίρια ζητήματα για την αναβάθμιση του μαθήματος Φ.Α. στο σχολείο και μέσω αυτής την επίτευξη στόχων που συνεισφέρουν στη διαμόρφωση της προσωπικότητας, της συμπεριφοράς και των αξιών του ατόμου.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ

1. Αθλητικό ήθος στον αθλητισμό, σύμφωνα με τον Craig Stewart (1996), είναι οι άγραφοι κανόνες των αθλητικών παιχνιδιών, όπως το να δίνεις το χέρι στον αντίπαλο, να τον βοηθάς να σηκωθεί από το έδαφος, να τον προστατεύεις από ένα επικίνδυνο χτύπημα σε κάποιο εμπόδιο, να σταματάς το παιχνίδι όταν ο αντίπαλος είναι τραυματισμένος, να μην ανεβάζεις το σκορ πέρα από ένα ασφαλές όριο για τη νίκη, να μην κλαίνε οι παίκτες για την ήττα και να μην εναντιώνονται στο διαιτητή όταν αυτός κρίνει μια φάση του παιχνιδιού σε βάρος τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- American Obesity Association (2002). *AOA Survey on Parents' Perceptions of their Children's Weight*. Executive Summary. http://obesity1.temppdomainname.com/research/parent_survey.shtml [Πρόσβαση 11/10/2008].
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Bois, J., Sarrazin, P., Brustad, R., Trouilloud, D. & Cury, F. (2005). Elementary schoolchildren's perceived competence and physical activity involvement: the influence of parents' role modelling behaviours and perceptions of their child's competence. *Psychology of Sport and Exercise*, 6, 381-397.
- Brustad, R.J. (1992). Integrating socialization influences into the study of children's motivation in sport. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 14, 59-77.
- Centers for Disease Control and Prevention (1997). Guidelines for School and Community Programs to Promote Lifelong Physical Activity Among Young People. *Journal of School Health*, 67(6), 202-219. EJ 551 363.
- Δαβάζογλου, Α. & Κόκκινος, Κ. (2003). Η σχέση του σχολείου με οικογένειες που έχουν παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες. *Παιδαγωγική Επιθεώρηση*, 35, 97-114.
- Eccles, J. & Harold, R.D. (1991). Gender differences in sport involvement: Applying the Eccles' expectancy-value model. *Journal of Applied Sport Psychology*, 3, 7-35.
- Ευαγγελοπούλου, Ε., Κάβουρα-Σελλή, Μ., Κυριαζή, Ο., Μπενέκου, Ε., Παπαστυλιανού, Α. & Σκαύδη, Δ. (2000). *Δημοτικό Σχολείο & Γονείς: Οικοδομώντας μια δημιουργική σχέση*. Αθήνα: Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων & Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.
- Greendorfer, S.L. (1992). Sport socialization. In T. S. Horn (Eds.), *Advances in sport psychology* (pp. 201-218). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Κοτσακώστα, Μ., Καρανταΐδου, Στ., Μιχαλόπουλος, Γ. & Σωμαράκης, Σ. (2000). Το παιχνίδι στη θεωρία του Βυγκότσκι, *Virtual School, The sciences of Education Online*, 2,1. <http://www.auth.gr/virtualschool/2.1/Praxis/Kotsakosta.html>
- Kovalik, S. & Olsen, K. (2002). *Exceeding expectations: A user's guide to implementing brain research in the classroom*. Covington, WA: Books for Educators.
- National Association for Sport and Physical Education, (2003). Adults/teens Attitudes Toward Physical Activity And Physical Education, *The Sport Journal*, vol 6, (2). <http://www.thesportjournal.org/tags/volume-6-number-2> [πρόσβαση 11/10/2008].
- Sallis, J.F. (1995). A behavioral perspective on children's physical activity. In L.W.Y. Cheung & J.B. Richmond, (Eds.), *Child health and physical activity*. Champaign IL: Human Kinetics.
- Sheehy, D. (2006). Parents' Perceptions of their Child's 5th Grade Physical Education Program. *The physical Educator*, 63 (1), 30-7.

- Stewart, C. (1994). Parents and Coaches: Expectations, attitudes and communication. *The Physical Educator*, 51, 130-137.
- Stewart, C. (1996). Parents and Sportsmanship: Contemporary Expectations. *The Physical Educator*, 53, 51-55.
- Τριλίβα, Σ. (2004). "Προαγωγή της συναισθηματικής ανάπτυξης, εθελοντισμός και προσφορά υπηρεσιών στην κοινότητα: συμπληρώνοντας την παραδοσιακή εκπαίδευση", στο Α. Κаланτζή-Αζίζι & Μ. Ζαφειροπούλου (Επιμ.), *Προσαρμογή στο Σχολείο πρόληψη & αντιμετώπιση δυσκολιών* (σ. 439-468). Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Welk, G.J. (1999). Promoting Physical Activity in Children: Parental Influences. ERIC Digest. *ERIC Clearinghouse on Teaching and Teacher Education*. Washington DC. <http://www.ericdigests.org/2000-3/activity.htm> [Πρόσβαση 12/10/2008].
- Wilkinson, C. & Schneck, H. (2003) The Effects of a School Physical Education and Health Web Site on Parental Knowledge. *The Physical Educator*, 60 (3), 162-8.

Abstract

This research aims to find out the parents' perceptions about Physical Education in a curriculum, as it is well documented that parents' attitudes toward physical activity may influence children's involvement in it. In research took place 135 parents from the Public Primary School at Prefecture Evros, completed questionnaires, which were designed for this purpose. Results showed that parents recognize the necessity of presence of Physical Education in Primary School and they are willing to collaborate with the Physical Educator in order to initiate their children into a healthy lifelong lifestyle. Finally, under discussion, is the idea of a useful collaboration among Physical Educator and parents so that the parents could become easily informed about the instruction of Physical Education at school and its contribution to the development of children's minds.

Ελένη Θ. Δελίδου

Εκπαιδευτικός Φυσικής Αγωγής
Π/θμιας Εκπ/σης Ν. Έβρου